

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Γ
Ε
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τ
Μ
Α
Ρ
Τ
Ι
Κ
Ο
Σ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἐτήσια Συνδρομή Περιδικοῦ, διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δρχ. 50
» διὰ τὸ ἐξωτερικὸν \$ 3

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α. Ν. 1092

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», Ὑψηλάντου 45 - 47

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου :

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ	Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως
G. ΜΟΝΤΚΟΜΕΡΥ :	Πανεπιστημιακὴ συμβολὴ εἰς τὴν Νοσηλευτικὴν Ἐκπαίδευσιν
Σ. ΠΑΠΑΜΙΚΡΟΥΛΗ :	Ἡ ἐκπαίδευσις ὡς μέσον τῆς Νοσηλευτικῆς Φροντίδος
Α. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ :	Προαγωγή τῆς Νοσηλευτικῆς Φροντίδος
ΕΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ :	Πορίσματα (πρὸς καλυτέραν Νοσηλευτικὴν Φροντίδα)
F. ΑΦΦΑΡΑ :	Περίληψις (Μέθοδος πρὸς καλυτέραν Νοσηλευτικὴν Φροντίδα)
D. ΣΑΛΑΜΑ :	Ὁμιλία
ΑΣ. ΔΙΤΣΑ :	Στὴ Δ/ουσα Σχ. «Εὐαγγελισμοῦ» Α. ΠΑΠΑΔΗΜΤΡΙΟΥ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ :	Ἡ νοσηλευτικὴ ἱστορία τοῦ Καναδᾶ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ :	

Η ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Μία ἔκκλησις βοήθειας ἀπηυθύνθη πρὸς τὴν Μονὴν τῶν «Grey Nuns» τοῦ Μοντρεάλ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1844. Ἦτο ἀπαραίτητον ἓνα Νοσοκομεῖον διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἀσθενῶν τῆς ἀπομεμακρυσμένης ἀποικίας τοῦ St. Boniface. Ὅταν κατὰ τὴν ἀνοιξιν ἔλειωσαν οἱ πάγοι τῶν λιμνῶν καὶ τῶν ποταμῶν, τέσσαρες μοναχαὶ ἀνεχώρησαν διὰ τὸ μακρινὸ καὶ δύσκολο ταξίδι πρὸς δυσμάς.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους τὸ Νοσοκομεῖον κατέστη πραγματικότης. Τότε αἱ μοναχαὶ Ἀδελφαὶ ἔπρεπε νὰ διανύουν ἀπόστασιν, πλεόν τῶν 1.000 μιλίων (1.250 χιλιομέτρων) ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διὰ μικρῶν ἰστιοφόρων πλοίων καὶ νὰ ἀκολουθοῦν τὸν παλαιὸν δρόμον τῶν ἐμπόρων τῶν γουναρικῶν πρὸς δυσμάς. Διέσχισαν τὰς χαμηλὰς πεδιάδας τοῦ Νοτίου Καναδά, τοὺς ὑψηλοὺς βράχους τῆς Λαυρεντιανῆς ἀσπίδος, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ κάτω ἀπὸ τὴν Ἀρκτικὴν πρὸς τὰς Μεγάλας Λίμνας, τὴν χώραν τῶν ὄροπεδίων — μίαν χώραν ἀπὸ βράχους, νερὸ καὶ δάση — πρὸς τὴν ἄκρην τῶν λειμώνων, οἱ ὁποῖοι ἐπεξετείνοντο ἀπὸ τὸ St. Boniface 1.000 μίλια δυτικῶς πρὸς τὰ Rockies.

Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ τῶν τεσσάρων μοναχῶν ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραδόσεως τῆς διακονίας τῶν ἀσθενῶν, ἡ ὁποία εἶχεν ἀρχίσει εἰς τὸν Καναδᾶ πρὸ 200 ἐτῶν, ὅταν ἡ Maria Hubou, ἡ χήρα ἑνὸς φαρμακοποιοῦ, ἤρχισε νὰ περιθάλη τὸς ἀσθενεῖς τῆς πόλεως τοῦ Quebec. Καὶ ἡ παράδοσις αὐτὴ συνεχίζετο ἀπὸ γυναίκα τοῦ Καναδά, καθὼς ἡ χώρα των ἐπληθύνετο. Κυνηγοί, ἔμποροι καὶ ἀποικοὶ προχωροῦσαν μακρύτερα καὶ ἴδρουν κέντρα, τὰ ὁποῖα ἐξειλίσσοντο εἰς ἀποικίας καὶ κοινότητας. Πάντοτε, μεταξὺ τῶν πρώτων μέσων τῆς ζωῆς των συμπεριλαμβάνοντο σταθμοὶ διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἀσθενῶν. Τοὺς σταθμοὺς διηύθυνον ἐκεῖναι ἐκ τῶν ἀφοσιωμένων γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν αἱ πρόδρομοι τῶν σημερινῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων.

Χώρα Ἐλπίδος

Ἡ γεωγραφικὴ θέσις, τὸ κλίμα καὶ ἡ

ἱστορία εἶναι στενὰ συνδεδεμένα μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Καναδά καὶ ἔχουν πολὺ ἐπιδράσει εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς Νοσηλευτικῆς του. Ὅσοι ἐπισκεφθοῦν τὸν Καναδᾶν διὰ τὸ Συνέδριον τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν τὸ 1969, θὰ ἀντιληφθοῦν ἀμέσως ὅτι ἡ γεωγραφικὴ θέσις εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ Καναδά. Ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸν μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ εἰς μῆκος πλεόν τῶν 4.000 μιλίων, δηλαδὴ καλύπτει ἀπόστασιν μεγαλυτέραν ἀπὸ τοῦ Λονδίνου μέχρι τῆς Βομβάης. Ἡ ἔκτασις του εἶναι σχεδὸν 4.000.000 τετραγωνικὰ μίλια (6.400.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα).

Ὅταν οἱ Εὐρωπαῖοι ἀνεκάλυψαν τὸν Καναδᾶν, εὔρον ὡς κατοίκους Ἰνδιάνους, μερικοὶ ἐκ τῶν ὁποίων διέκειντο φιλικῶς πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους, ἐνῶ ἄλλοι ἔλαβον ἐχθρικὴν στάσιν. Ὁ Καναδᾶς ἦτο μία χώρα, ἡ ὁποία ὑπέσχετο πολλὰ εἰς τοὺς Εὐρωπαίους, διότι προσέφερε γόνιμον ἔδαφος πρὸς καλλιέργειαν, δασικὰ προϊόντα καὶ μεταλλεῖα. Κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ εἰς διάφορα μέρη τὸ ρεῦμα τῶν μεταναστῶν παρουσίαζε μεγάλην ὄρμην καὶ ὤθησιν εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν πρώτων ἀποικιῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Καναδά. Τὸ μεγάλο μεταναστευτικὸν ρεῦμα συνετέλεσε εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν μελλοντικὴν πορείαν τῆς Νοσηλευτικῆς τοῦ Καναδά.

Ἡ ἱστορία ἐπίσης ἐπηρέασε τὴν ἀνάπτυξιν αὐτὴν. Ἡ πρώτη παράδοσις τοῦ Καναδά ἦτο Γαλλικὴ, διότι ὁ Καναδᾶς ἦτο Γαλλικὴ ἀποικία ἐπὶ 250 ἔτη. Ἄνδρες ἀπὸ τὸ Montreal, τὴν πόλιν τοῦ Quebec καὶ τῶν Trois Rivieres, ἐξηρεύνησαν ἐπιμελῶς τὸ βάθος καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς χώρας, ἀφήνοντες ὡς κληρονομίαν των Γαλλικὰ ὀνόματα ἀπὸ τὸν κόλπον τοῦ Hudson μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Mexico. Ἐνῶ ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ ἦτο ὄργανον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, οἱ Γάλλοι ἠμύνοντο ἀνδρείως καὶ νικηφόρως καὶ ἴδρουν ὡς ἀποικίαν των ἓνα μέρος κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ St. Lawrence

είσροή ἔγινε τὸ 1800 καὶ ἐσυνεχίσθη καθ' ὅλον τὸν ἐπόμενον αἰῶνα. Ἡ ἀνάγκη ἰδρύσεως νέων Νοσοκομείων ἔγινε πλέον ὀξεῖα, καὶ τὰ μοναχικὰ νοσηλευτικὰ τάγματα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς μεγάλας ἀπαιτήσεις. Οὕτως ἤρχισεν ἡ ἰδρυσις Νοσοκομείων μὴ ἐχόντων σχέσιν μὲ τὰ μοναχικὰ νοσηλευτικὰ τάγματα.

Καθὼς ἀλλεπάλληλα κύματα μεταναστῶν μετεκινοῦντο εἰς ὅλην τὴν χώραν, αἱ ἀδελφαὶ συνεχῶς ἀντεμετώπιζαν προβλήματα ἐπιδημιῶν καὶ ἔλλειψιν νοσοκομειακῶν μέσων. Αἱ διάφοροι ἀναφοραὶ ὅμως δεικνύουν ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι προσέδιδον ἱερότητα εἰς τὸ νοσηλευτικὸν ἔργον τῶν Ἀδελφῶν τῶν μοναχικῶν ταγμάτων, δὲν ὑπῆρχον πάντοτε εἰς τὰ νέα Νοσοκομεῖα, τὰ μὴ ἔχοντα σχέσιν μὲ τὰ θρησκευτικὰ τάγματα. Προέκυψεν οὕτως ἡ μεγάλη ἀνάγκη νὰ δοθῇ εἰς τὰς ἀδελφὰς αὐτὰς μία ἐκπαίδευσις, ἡ ὁποία θὰ συνετέλη εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ λειτουργήματος (ἐπαγγέλματος) καὶ εἰς τὴν ἀπόκτησιν κύρους. Ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἐκπαίδευσως τῶν Ἀδελφῶν ἔγινε τότε ἓνα εἶδος σταυροφορίας μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέροντο διὰ τοὺς ἀσθενεῖς.

Ἡ ἐπίδρασις τῆς NIGHTINGALE

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Καναδᾶ ἐνεφανίσθη ἡ Florence Nightingale. Ἡ πεῖρα τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον τὸ 1854 ἐπρόκειτο νὰ ἀλλάξῃ ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς Νοσηλευτικῆς. Τὸ μήνυμά της, τὸ ὁποῖον ἐπήγαξε ἀπὸ τὴν παρατήρησιν καὶ τὴν πεῖραν της, συγχρόνως δὲ καὶ τὸ Γαλλικὸν Νοσηλευτικὸν σύστημα ἔγιναν εὐχαρίστως δεκτὰ εἰς τὸν Καναδᾶν. Ἀλλὰ πρωτίστως ἐφηρμόσθη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου τὸ 1873 ἰδρύθη εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἡ Bellevue Σχολὴ Ἀδελφῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἐκείνη ἔθεσε.

Ἡ Σχολὴ αὐτὴ ἔγινε τὸ πρότυπον δι' ὅλας τὰς Σχολὰς Ἀδελφῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἐπειδὴ ἀκόμη δὲν ὑπῆρχον παρόμοιαι ἐκπαιδευτικαὶ συνθηκαὶ εἰς τὸν Καναδᾶν αἱ Καναδαὶ ἐσπού-

δαζον εἰς τὰς Η.Π.Α. Πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἐπιστρέφουσαι εἰς τὴν χώραν των, προσεπάθησαν νὰ ἰδρῦσουν τοιαύτας Σχολὰς. Ἡ πρώτη ὅμως Σχολὴ Ἀδελφῶν ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Dr. Mack εἰς τὸ Γενικὸν Ναυτικὸν Νοσοκομεῖον τοῦ Νοτίου Ontario τὸ 1874. Ἡ Σχολὴ αὐτὴ διηυθύνετο ὑπὸ δύο Ἀδελφῶν ἐκπαιδευθεισῶν ὑπὸ τῆς Florence Nightingale. Μετὰ δέκα ἔτη ὑπῆρχον Σχολαὶ εἰς διάφορα μέρη τοῦ Καναδᾶ λειτουργοῦσαι κατὰ τὸ σύστημα τῆς Nightingale.

Συγχώνευσις Ἐπιρροῶν (Ἐπιδράσεων)

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Καναδικῆς Νοσηλευτικῆς εἰσεχώρησαν ἐπιδράσεις ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐρμηνεύει τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον τῶν Καναδῶν Ἀδελφῶν διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ διεθνοῦς Νοσηλευτικοῦ ἔργου. Ὁ σχηματισμὸς Συνδέσμων ἀποφοίτων Ἀδελφῶν διαφόρων Σχολῶν ἀπετέλεσε τὰ πρῶτα βήματα πρὸς ὀργάνωσιν. Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς αὐταὶ αἱ ὀμάδες τὸ 1896 συνεχωνεύθησαν εἰς τὸν Σύνδεσμον Ἀποφοίτων Ἀδελφῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Καναδᾶ. (Nurses' Association Alumnae of the U.S and Canada).

Σκοποὶ τοῦ Συνδέσμου αὐτοῦ ἦσαν: ἡ εἰσαγωγή καὶ διατήρησις ἠθικοῦ κώδικος, ἡ ἀνύψωσις τῆς χρησιμότητος καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἐπαγγέλματος, ἡ βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ ἡ προαγωγή τῶν ἐνδιαφερόντων τῶν μελῶν του.

Ὅπως εἰς τὸν Καναδᾶν, οὕτω καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τὰ θέματα τῆς ὑγείας ὑπήγοντο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστης Πολιτείας καὶ νομικῶς τὰ συνεργαζόμενα σωματεῖα δὲν ἠδύναντο νὰ περιλαμβάνουν μέλη ἄλλων χωρῶν. Ἐπειδὴ ἡ ὅλον ἐν ἀύξανομένην δρᾶσιν κατέστησεν ἐπιθυμητὴν τὴν συνένωσιν τῶν Νοσηλευτικῶν Συνδέσμων τῶν Η. Π. Α., αἱ Καναδαὶ Ἀδελφαὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀποσυρθοῦν. Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐπραγματοποιεῖτο εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ ἰδέα τοῦ σχηματισμοῦ ἐνὸς Διεθνοῦς Συνδέσμου Ἀδελφῶν. Ἡ ἰδέα αὐτὴ εὔρεν

καὶ τὴν ἀνατολικὴν περιοχὴν. Περὶ τὰ 60.000 ἄτομα Γαλλικῆς καταγωγῆς ἐπολέμησαν μὲ τοὺς Βρεττανοὺς κατὰ τὴν τελευταίαν μεγάλην μάχην τοῦ 1759 τὰς πεδιάδας τοῦ Abraham πρὸ τῆς πόλεως τοῦ Quebec, ἐκεῖ ὅπου σήμερον εἶναι ὁ Καναδᾶς.

Παράδοσις Νοσηλευτικῆς Ὑπηρεσίας

Ἡ Γαλλικὴ παράδοσις τῆς διακονίας καὶ προσφορᾶς πρὸς τὸν ἀσθενῆ ἦτο βαθέως ριζωμένη εἰς τὸν Καναδᾶν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἀντιθέτως πρὸς ἄλλας χώρας, ἡ Γαλλικὴ ἰδέα περὶ Χριστιανικῆς ἀγάπης ἐνέπνευσε γυναίκας εὐγενοῦς ἢ καὶ ἱπποτικῆς ἀκόμη καταγωγῆς νὰ ἀφιερῶσιν τὴν ζωὴν των εἰς τὴν φροντίδα τῶν ἀσθενῶν. Αὐτὸ ἐγένετο κυρίως διὰ μέσου τῶν μοναχικῶν ταγμάτων, ἡ πρώτη δὲ ἱστορία τῆς Νοσηλευτικῆς τοῦ Καναδᾶ μαρτυρεῖ τὴν ἀφοσίωσιν των εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἰκανότητά των εἰς τὴν τέχνην τῆς νοσηλείας τῶν ἀσθενῶν.

Τὸ πρῶτον Νοσοκομεῖον ἰδρύθη τὸ 1693 εἰς τὴν πόλιν τοῦ Quebec ὑπὸ τριῶν Αὐγουστινιανῶν μοναχῶν ἀπὸ τὸ Dièpre. Οἱ ἀσθενεῖς του ἦσαν Ἰνδιάνοι καὶ ἀποικοί. Τὸ 1640 ἓνα τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ JESUIT RELATIONS ἔγραφε διὰ τὸ Νοσοκομεῖον:

«Οἱ ἀσθενεῖς κατέφθانون ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη εἰς πάρα πολὺ μεγάλους ἀριθμούς. Ἡ δυσσομία των ἦτο ἀνυπόφορος, ἡ ζέστη ἀφόρητος, τὰ μέσα τῆς ἀναψυχῆς σπανιώτατα καὶ ἐλάχιστα εἰς μίαν χώραν τόσον νέαν. Δὲν γνωρίζω πῶς αἱ εὐγενεῖς αὐταὶ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι διέθετον ἐλάχιστον χρόνον διὰ τὸν ὕπνον, κατῴρθωσαν νὰ ἀνθέξουν εἰς τόσας δυσκολίας καὶ περιπετείας».

Ἡ ἰδία ἱστορία ἐπανελήφθη τὸ 1643, ὅταν ἡ Jeane Mance ἀπὸ τὴν Καμπανίαν τῆς Γαλλίας ἰδρυσε τὸ πρῶτον Νοσοκομεῖον τοῦ Montreal πρὸς ἐξυπηρέτησιν 65 Εὐρωπαίων καὶ ἑκατοντάδων Ἰνδιάνων. Ἀργότερον τὸ Νοσοκομεῖον ἐπληρώθη ἀπὸ ἓνα Σαλπισιανὸν (Salpician) τάγμα τῆς Γαλλίας. Ἡ ἰδρυσις Νοσοκομείων ὑπὸ μοναχικῶν ταγμάτων Ἀδελφῶν ἐγένετο σύνθητες πρᾶγμα, καθὼς

ἡ ἀποικία ἐξηπλοῦτο πρὸς δυσμάς. Εἶναι ἀξιοσημεῖωτον ὅτι περὶ τὰ 1700 τοιαῦτα τάγματα ἀπέκτησαν Καναδικὸν χαρακτῆρα καὶ ἀπέκοψαν τοὺς δεσμούς των μὲ τὴν Γαλλίαν.

Ἀλλαγὴ Διοικήσεως

Ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Καναδικῶν ταγμάτων ἀπεδείχθη πολύτιμος μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Quebec, ὅταν πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἐσταμάτησεν ἡ οἰκονομικὴ ὑποστήριξις ἀπ' ἐκεῖ. Τὰ νοσηλευτικὰ τάγματα, τὰ ὁποῖα εἶχον συνδεθῆ μὲ τὰς «Grey Nuns» — μοναχὰς μὴ διαμενούσας εἰς μονὰς — συνηθισμένα εἰς τὸ νὰ ἐργάζωνται μὲ πρωτοβουλίαν καὶ νὰ ἀντιμετωπίζουσι δυσκολίας, συνέχισαν τὸ ἔργον των μὲ ἀποτελεσματικότητα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κατέπληξε τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἀγγλικῶν φρουρῶν.

Κατόπιν ἐπηκολούθησαν τὰ ἐξῆς γεγονότα: αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ ἑπταετοῦς πολέμου, ἡ ὑποχώρησις τῆς Γαλλίας ἔναντι τῆς Μ. Βρεττανίας διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν κτήσεων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς πλὴν τοῦ St. Pierre καὶ τοῦ Miquelon καὶ τέλος ἡ Βρεττανικὴ Βόρειο - Ἀμερικανικὴ συμφωνία τὸ 1867, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε καὶ τὸν σκελετὸν τοῦ Συντάγματος τοῦ Καναδᾶ. Συμφώνως πρὸς τὴν συμφωνίαν αὐτὴν τὰ θέματα ὑγείας ὑπήγοντο εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν δικαιοδοσίαν. Τοῦτο ἦτο μία πολὺ σοφὴ καὶ συνετὴ ἀπόφασις διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, διότι τὰ ταξίδια καὶ τὰ μέσα ἐπικοινωνίας ἦσαν ἐντελῶς ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν ἐπαφὴν τῶν κεχωρισμένων καὶ ἀπομεμακρυσμένων περιοχῶν. Συνετέλεσε δὲ αὐτὸ εἰς τὸν σχηματισμὸν Ἐπαρχιακῶν Συνδέσμων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων. Αἱ χωριστικαὶ τάσεις τὰς ὁποίας ἐκληροδότησεν ἡ περίπτωσις αὐτὴ, ἐξουδετερώθησαν τελείως ὅταν 10 Ἐπαρχιακοὶ Σύνδεσμοι συνεχωνεύθησαν καὶ ἀπετέλεσαν τὸν Καναδικὸν Σύνδεσμον Νοσοκόμων.

Μετὰ τὸν ἑπταετῆ πόλεμον ἤρχισαν νὰ εἰσέρχωνται μετανάσται εἰς τὸν Καναδᾶν, πολλοὶ δὲ Ἀμερικανοὶ ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ ἔπειτα ἀπὸ τὸν Ἀμερικανικὸν ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον. Ἀλλὰ ἡ μεγάλη

ισχυράν ἀπήχησιν εἰς τὴν σκέψιν τῶν Καναδῶν, οἱ ὅποιοι ἐκαλλιέργουν ἰδεώδη μὲ διεθνῆ προβολήν.

Αἱ πρῶται Ὁργανώσεις

Εἰς τὸ προσκλήνιον τῆς Καναδικῆς Νοσηλευτικῆς ἐμφανίζεται τώρα ἡ Mary Agnes Snively. Ἡ δεσποινὶς Snively, Διευθύνουσα τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου τοῦ Toronto ἦτο ὁ καταλύτης, ὁ ὅποιος συνετέλεσε εἰς τὴν συγχώνευσιν τῶν διαφόρων περιφερειακῶν νοσηλευτικῶν ἐνώσεων καὶ ὠδήγησεν εἰς τὸν σχηματισμὸν ἐθνικῆς ὀργανώσεως. Τὸ πρῶτον βῆμα ἦτο ὁ σχηματισμὸς Καναδικῆς Ἐνώσεως Προϊσταμένων Ἀδελφῶν Σχολῶν Νοσοκόμων (Canadian Society of Superintendents of Training Schools for Nurses) τὸ 1907. Ἡ ὁμάς αὕτη ἴδρυσε τὸ 1908 τὴν Ἐπαρχιακὴν Ἐνωσιν τοῦ Καναδικοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Διπλωματούχων Ἀδελφῶν (Provisional Society of the Canadian National Association of Trained Nur-

ses), ἡ ὁποία ἀμέσως ἐζήτησε νὰ γίνῃ μέλος τοῦ I.C.N. (Διεθνοῦς Συμβουλίου Νοσοκόμων).

Εἰς τὰς 15 Ὀκτωβρίου 1908 ἡ δεσποινὶς Snively, ἡ τότε ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ νέου Ἐθνικοῦ Συνδέσμου ἀποτελουμένου ἐκ 18 ἐνώσεων, ἔγραψεν ἐντόνως εἰς τὴν κυρίαν Bedford Fenwick, τὴν πρόεδρον τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἀδελφῶν Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας (National Council of Nurses of Great Britain and Ireland), ἀναφέρουσα τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Καναδᾶ καὶ ζητοῦσα νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὸ I.C.N. ὁ Καναδικὸς Σύνδεσμος.

Ὅταν τὰ μέλη τοῦ I.C.N. θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὸ Montreal τὸ 1969, ἕνας Ἐθνικὸς Σύνδεσμος θὰ τὰ ὑποδεχθῆ. Ὁ Σύνδεσμος αὐτὸς εἶναι διεθνῆς ἐν τῇ γενέσει του καὶ εἰς τὰς ἐπιδιώξεις του ἀπὸ τότε πού ὀργανώθη ὁ Καναδᾶς εἰς ἔθνος καὶ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸν ρόλον τὸν ὅποιον ἔπαιζαν αἱ Ἀδελφαὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀχανοῦς ὠραίας καὶ ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφερούσης χώρας τοῦ Καναδᾶ.

